

Ministeren for offentlige Arbejder (*Slebsager*): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919*. Dette Lovforslag indeholder to af Udvalget angaaende Besparelser i Postvæsenets Drift stillede Forslag, som alene vedrører Postvæsenets Afsnit i Tjenestemandsløven. Ved den i Lovforslagets § 1 foreslaaede Tilføjelse til Lovens § 526 skabes der Mulighed for, at dertil egnede Tjenestemænd af Postbudklassen kan faa Lejlighed til at underkaste sig den fornødne Fagprøve og derefter avancere til Embedsklassen. Ved Lovforslagets § 2 indføres der en ny Beregning af Landpostbudenes Arbejdstid. For begge Punkters Vedkommende kan jeg ganske henholde mig til den enstemmige Indstilling vedrørende dette Forhold, som er afgivet af det Udvalg, der var nedsat angaaende Besparelser i Postvæsenets Drift, og jeg kan tilføje, at der fra Administrationens Side er forhandlet med Postbudepersonalet om dette Forhold, og at der mellem Administrationen og Postbudenes Organisation er opnået fuldkommen Enighed om Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her fremsættes for det høje Ting.

Jeg skal kun yderligere bemærke, at man af rent praktiske Grunde har betegnet de nye Lønsatser i Lovforslaget ved Bogstaver i Stedet for som tidligere ved Romertal. Endvidere skal jeg tilføje, at for de i de sønderjydske Landsdele værende Landpostbude blev Lønansættelsen ved Genforeningen foretaget skønsmæssig, saaledes at en Opmaalning af Ruterne efterhaanden skulde finde Sted, og fra Administrationens Side anser man det for nødvendigt, at disse Opmaalinger af de hidtidige Ruter fuldføres, og at Henførelsen til Lønsats paa Grundlag af disse Opmaalinger og ligeledes de i Forbindelse med disse staaende Distriktsreguleringer finder Sted efter de hidtidige Regler. Da disse Opmaalinger vil finde Sted inden Udgangen af dette Finansaar, mener man ikke, det vil være i Strid med de Forudsætninger, som ligger til Grund for 4de Stykke i § 534 i Tjenestemandsløven.

Endvidere er der fra Organisationens Side lagt Vægt paa at faa fastslaaet, at det Postbud, som bestaar Medhjælperfagprøven, ikke i det Aar, da han gør Tjeneste som Medhjælper, skal gaa ned i Indtægt. Man mener imidlertid ikke at kunne foreslaa nogen Ændring i Udvalgets Indstilling med Hensyn til dette Punkt, men tænker sig, at man, saafremt særlig udprægede Til-

fælde skulde fremkomme, i hvilke økonomiske Hensyn kunde være en Hindring for, at en ellers dygtig Tjenestemand gennem Fagprøven kan overgaa i en højere Stilling, vil kunne raade Bod herpaa ved at yde Hjælp af den almindelige Understøttelseskonto, saa at økonomiske Hensyn ikke skal være til Hinder for, at et ellers dygtigt Postbud kan tage Fagprøven, hvis han ønsker det, og derved faa Lejlighed til at overgaa i Embedsklassen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg har herved den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til midlertidig Lov om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.* Ærede Medlemmer vil vide, at vi under de ekstraordinære økonomiske Forhold, der har hersket i Krigsaarene og i Aarene efter Krigens Afslutning, har været nødsagede til ved særlige midlertidige Love, saaledes ved Lov Nr. 207 af 1. April 1919, som er fornyet ved Lov Nr. 147 af 30. Marts 1920, at fastsætte visse Bestemmelser, indeholdende Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug. Naar det har vist sig at være nødvendigt i Krigsaarene at skride til midlertidige Lovbestemmelser ud over de i saa Henseende gældende Bestemmelser, som findes i den almindelige Udstykningslov af 6. April 1906, er Grunden den, at der for Indehaverne navnlig af mindre Landbrug har været en særlig Fristelse til Nedlægning eller Deling af disse. Denne Fristelse er ganske utvivlsomt ikke længere saa stor, og heller ikke er der længere saa stor Nødvendighed for den midlertidige Lov, der sidste Gang blev fornyet den 30. Marts 1920, og som nu udløber den 1. April, hvis der ikke fra Lovgivningsmagtens Side træffes særlige Foranstaltninger. Alligevel bør der sikkert være visse Bestemmelser med Hensyn til Opretholdelsen ikke blot af Hovedgaarde og Bøndergaarde, men ogsaa af mindre Landbrug; det vil være for farligt at overlade Ordningen af dette Forhold fuldstændigt til de forskellige Konjunkturbevægelser, der kan gaa hen over Landet. Hvis jeg maa bruge en Sammenligning, kan det maaske siges, at paa samme Maade som vi ved vor Lovgivning for Skovenes Vedkommende drager Omsorg for, at til-